

Égi alkotónknak

Nagybőjt

É - gi al - ko - tónk - nak, szent szaba - dí - tónk - nak

adjunk há - lát zengve itt!

Ki ma - gát o - d'ad - va ér - tünk ál - do - zat - ra

meg - vál - tot - ta hí - ve - it.

R) Meghalt mi - é - ret - tünk, kik bűnben szület - tünk,

e - le - get tesz he - lyet - tünk.

2. Keserg az édesség, szenved a kegyesség,
issza a kín poharát.

Beteg az orvosság, sír az égi jószág,
az isteni jóbarát. **R)**

3. Ki a bajban ápol, ki mindent istápol,
keresztet visz, elesik.

Szentek koronáját verik, taszigálják,
rajt' szívünk meg nem esik. **R)**

4. Égiek bíróját földiek bírálják,
a sötét éj a napot.
Örök Ige hallgat, mentő szót nem hallat,
a kínra átadatott. **R)**
5. Az egek szentsége, angyalok szépsége
daganattól éktelen,
verik, ostorozzák, fájdalmát fokozzák,
nincs számára kegyelem. **R)**
6. Az élet adóját halálra hurcolják,
s a keresztre szegeznek.
Isteni méltóság, végtelen magasság,
hogyan eshetett meg ez így? **R)**
7. Hogy szívét átjárja az éles vasdárda,
megnyílt a menny ajtaja.
Isten kincsszekrénye, bűnösök reménye
lőn kinyílt szent oldala. **R)**